

Torstai 13. kesäkuuta 2013

Rekrytointipohja

40. jatketaan edelleen pyrkimyksiä paremman sukupuolijakauman saavuttamiseksi ottaen silti huomioon ansiot ja pätevyudet; korostetaan tasapuolisen sukupuolijakauman saavuttamista edustustojen päälliköiden ja muiden johtotehtävien tasolla; ryhdytään tilapäisiin toimenpiteisiin samalla kun kehitetään toimintasuunnitelmaa, johon kuuluisi mentoriohjelmia, erityiskoulutusta ja perheystävällistä työelämää, jotta voitaisiin edistää naisten edustusta ja raivata heidän diplomaatturiensa tieltä rakenteellisia esteitä;

41. ryhdytään kaikkiin tarvittaviin toimiin maantieteellisen jakauman parantamiseksi johtotehtävissä ja kaikissa muissa palkkaluokissa ja viroissa, jotta voidaan tukea ja kannustaa sekä virkamiesten että jäsenvaltioiden poliittista sitoutumista ulkosuhdehallintoon EEAS-päätöksen 6 artiklan 6 ja 8 kohdan mukaisesti;

42. koska tavoite on saavutettu, eli kolmannes henkilöstöstä on palkattu jäsenvaltioista, varmistetaan, että jäsenvaltioiden ministeriöiden henkilöstö ei saa kaikkia johtotehtäviä, jolloin kaikille voidaan tarjota uramahdollisuuksia, ja keskitytään nyt uuden EU:n henkilöstön palkkaamiseen vakituisiin virkoihin; tarkastellaan myös, voivatko Euroopan ulkosuhdehallinnossa työskentelevät kansalliset diplomaatit hakea pysyviä virkoja hallinnossa;

43. todellisen eurooppalaisen yhteishengen kehittämiseksi ja sen varmistamiseksi, että ulkosuhdehallinto ajaa pelkästään yhteisiä eurooppalaisia etuja, vastustetaan kaikkia jäsenvaltioiden pyrkimyksiä puuttua ulkosuhdehallinnon henkilöstön rekrytointiin; nyt siirtymäkauden jälkeen varmistetaan, että Euroopan ulkosuhdehallinto voi kehittää omia ja riippumattomia rekrytointimenettelyjään, jotka ovat avoinna myös kaikille EU:n toimielinten virkamiehille ja ulkopuolisille hakijoille avointen kilpailujen kautta;

44. tarkastellaan erityisesti mahdollisuutta, että Euroopan parlamentin virkamiehet voisivat 1. heinäkuuta 2013 alkaen hakea virkoja ulkosuhdehallinnossa tasa-arvoisesti neuvoston ja komission virkamiesten kanssa, kun otetaan huomioon Euroopan parlamentin erityinen rooli yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteiden ja keskeisten valintojen määrittelyssä, sen toimivaltuudet budjettivallan käyttäjänä, sen rooli ulkopoliitiikan demokraattisena valvojana sekä sen toiminta parlamentaarisisissa ulkosuhteissa;

45. varmistetaan, että Euroopan ulkosuhdehallinnossa on sopiva yhdistelmä taitoja konflikteihin vastaamiseksi esimerkiksi sovittelu- ja keskustelutaitoja kehittämällä;

Pitkä aikaväli

46. kehottaa tulevan valmistelukunnan yhteydessä, että sen asialistalle otetaan YUTP/YTPP:n ja ulkosuhdehallinnon roolin kehittäminen, mukaan luettuna nimen muuttaminen;

o

o o

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / Euroopan komission varapuheenjohtajalle neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

P7_TA(2013)0279

Uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistäminen ja suojeleminen

Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 13. kesäkuuta 2013 luonnoksesta EU:n suuntaviivoiksi uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämisestä ja suojelemisesta (2013/2082(INI))

(2016/C 065/25)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Laima Liucija Andrikién PPE-ryhmän puolesta esittämän ehdotuksen suositukseksi neuvostolle luonnoksesta EU:n suuntaviivoiksi uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämisestä ja suojelemisesta (B7-0164/2013),

Torstai 13. kesäkuuta 2013

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja YK:n julistuksen uskontoon tai vakaumukseen perustuvan kaikkinaisen suvaitsemattomuuden ja syrjinnän poistamisesta,
  - ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeuskomitean yleisen huomautuksen nro 22 ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
  - ottaa huomioon neuvoston vuosina 2009 ja 2011 hyväksymät päätelmät uskontoon tai vakaumukseen perustuvasta suvaitsemattomuudesta, syrjinnästä ja väkivallasta ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon neuvoston 25. kesäkuuta 2012 hyväksymän ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n strategiakehyksen sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon 12. joulukuuta 2011 laaditun komission yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Ihmisoikeudet ja demokratia keskeisenä osana EU:n ulkoisia toimia – kohti tehokkaampaa lähestymistapaa” (COM (2011)0886),
  - ottaa huomioon ihmisoikeuksista vastaavasta Euroopan unionin erityisedustajasta 13. kesäkuuta 2012 antamansa suosituksen neuvostolle ⁽⁴⁾ sekä ihmisoikeuksista vastaavan Euroopan unionin erityisedustajan nimittämisestä 25. heinäkuuta 2012 tehdyn neuvoston päätöksen 2012/440/YUTP ⁽⁵⁾,
  - ottaa huomioon 13. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman EU:n ihmisoikeusstrategian tarkistamisesta ⁽⁶⁾,
  - ottaa huomioon EU:n vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla antamansa päätöslauselmat ⁽⁷⁾,
  - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 36 artiklan,
  - ottaa huomioon luonnoksen EU:n suuntaviivoiksi uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämisestä ja suojelemisesta, jäljempänä ”suuntaviivat”,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan 3 kohdan,
  - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A7-0203/2013),
- A. katsoo, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan mukaisesti demokratia, oikeusvaltio, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleismaailmallisuus ja jakamattomuus, ihmisarvon kunnioittaminen, tasa-arvo ja yhteisvastuu sekä Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteiden ja kansainvälisen oikeuden noudattaminen ovat periaatteita, jotka ohjaavat kaikkea EU:n ulkoista toimintaa;
- B. katsoo, että oikeus uskonnon- ja vakaumuksenvapautteen, mukaan lukien teistiset, ei-teistiset ja ateistiset uskomukset, oikeus uskonnottomuuteen sekä oikeus vaihtaa uskontoa tai vakaumusta ovat yleismaailmallinen ihmisoikeus ja kuuluvat jokaisen ihmisen perusvapauksiin ja liittyvät muihin ihmisoikeuksiin sekä perusvapauksiin siten kuin ne on kirjattu ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 18 artiklaan;
- C. toteaa vaatineensa toistuvasti toimivia välineitä, joilla voidaan edistää oikeutta uskonnon- ja vakaumuksenvapautteen osana EU:n ulkopoliittikkaa;
- D. toteaa suhtautuneensa tässä yhteydessä myönteisesti EU:n sitoumukseen kehittää uskonnon- ja vakaumuksenvapautta koskevia suuntaviivoja ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman mukaisesti; toteaa korostaneensa tarvetta ottaa parlamentti ja kansalaisjärjestöt mukaan näiden suuntaviivojen laatimiseen;

⁽¹⁾ YK:n ihmisoikeuskomitea hyväksyi yleisen huomautuksen kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 40 artiklan 4 kohdan nojalla, CCPR/C/21/Rev.1/Add.4, 27. syyskuuta 1993.

⁽²⁾ Euroopan unionin neuvosto, 24. marraskuuta 2009 ja 21. helmikuuta 2011.

⁽³⁾ Euroopan unionin neuvosto, 11855/12.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0250.

⁽⁵⁾ EÜVL L 200, 27.7.2012, s. 21.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0504.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0489, P7_TA(2012)0126, P7_TA(2012)0503.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

E. toteaa, että kansainvälisen oikeuden vaatimusten mukaisesti kaikilla valtioilla on velvollisuus suojella tehokkaasti kaikkia kansalaisiaan ja muita lainkäyttöalueensa piirissä olevia henkilöitä; ottaa huomioon, että joidenkin henkilöiden ja heidän perheidensä, yhteisöjensä, uskonnonharjoituspaikkojensa ja instituutioidensa vainosta heidän uskontonsa, vakaumuksensa taikka heidän uskontonsa tai vakaumuksensa oikeutetun julkisen ilmaisemisen vuoksi on raportoitu laajasti joillakin alueilla maailmassa; toteaa, että uskontoon tai vakaumukseen perustuvaa syrjintää esiintyy edelleen kaikkialla maailmassa, myös Euroopassa ja sen naapurialueilla, ja että tiettyihin uskontokuntiin kuuluvilta henkilöiltä, myös uskonnollisilta vähemmistöiltä ja ei-uskovilta, evätään edelleen ihmisoikeudet ja he joutuvat säännöllisesti syrjityiksi, pidätetyiksi, tuomituiksi ja useissa maissa heitä jopa teloitetaan uskontonsa tai vakaumuksensa vuoksi;

1. suosittaa neuvostolle seuraavaa:

Toiminnan peruste

- a) EU:n ulkopoliitikassa on ensisijaisesti edistettävä oikeutta uskonnon- ja vakaumuksenvapautteen ja estettävä tämän oikeuden rikkominen.
- b) Uskonnollisiin yhteisöihin ja vähemmistöihin kuuluviin henkilöihin sekä henkilöihin, joilla on ei-uskonnollinen vakaumus, kohdistuu edelleen monissa maailman osissa väkivaltaa, vainoa ja syrjintää. Uskonnollisen suvaitsevaisuuden puute ja haluttomuus käydä vuoropuhelua sekä ekumeenisen rinnakkainelton puute johtavat usein poliittisiin levottomuuksiin, väkivaltaan ja avoimiin aseellisiin konflikteihin, jolloin ihmisten henki on uhattuna ja alueellinen vakaus vaarassa järkkyy. Euroopan unionin olisi uskonnon- ja vakaumuksenvapautta koskevassa politiikassaan lähtökohtaisesti ja välittömästi tuomittava kaikenlainen väkivalta ja syrjintä. Olisi kiinnitettävä erityistä huomiota uskontoa tai vakaumusta vaihtavien henkilöiden tilanteeseen, koska käytännössä he joutuvat monissa maissa usein sosiaalisen painostuksen, uhkailun tai suoranaisen väkivallan kohteeksi.

Tarkoitus ja soveltamisala

- c) EU:n suuntaviivojen tarkoituksena ja soveltamisalana olisi oltava uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistäminen ja suojeleminen kolmansissa maissa, uskonnon- ja vakaumuksenvapauden huomioon ottaminen kaikessa EU:n ulkoisessa toiminnassa ja ihmisoikeuspolitiikassa sekä selkeiden vertailuarvojen, kriteerien, vaatimusten ja käytäntöjen kehittäminen, jotta voidaan edistää uskonnon- ja vakaumuksenvapautta unionin ja jäsenvaltioiden virkamiesten toiminnassa ja siten lisätä johdonmukaisuutta, tehokkuutta ja näkyvyyttä EU:n ulkosuhteissa.

Määritelmät

- d) Suuntaviivojen täytäntöönpanon onnistuminen edellyttää sitä, että niissä käytetään selkeitä määritelmiä ja niillä suojellaan kansainvälistä oikeutta noudattaen asianmukaisesti ja täysimääräisesti oikeutta uskonnon- ja vakaumuksenvapautteen siten, että se kattaa uskonnon tai vakaumuksen yksityisen ja julkisen ilmaisun sekä sen yksilöllisen, kollektiivisen ja institutionaalisen ulottuvuuden. Tähän sisältyy muun muassa oikeus uskontoon tai uskonnottomuuteen, oikeus vaihtaa uskontoa tai vakaumusta, sananvapaus, kokoontumis- ja yhdistymisvapaus, sekä vanhempien oikeus antaa lapsilleen heidän moraalista – uskonnollista tai ei-uskonnollista – vakaumustaan vastaava kasvatus. Myös uskonnollisten ja vakaumuksellisten ryhmien oikeushenkilöllisyyden tunnustamista ja niiden itsemääräämisoikeuden kunnioittamista, oikeutta kieltäytyä asepalveluksesta omantunnon syistä, turvapaikkaoikeutta, oikeutta pitää lepopäiviä ja viettää juhlapäiviä ja järjestää seremonioita uskonnon tai vakaumuksen sääntöjen mukaisesti sekä perusoikeutta omaisuuden suojaan koskevista asioista tarvitaan selkeät määritelmät ja täysimääräinen suoja.

Toiminnalliset suuntaviivat

- e) Suuntaviivojen olisi perustuttava kansainväliseen oikeuteen sekä kansainvälisen yhteisön tunnustamiin ja ratifioimiin sopimuksiin.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

Oikeasuhteisuus

- f) Kuten suuntaviivoja koskevassa luonnoksessa todetaan, kansainvälisen yhteisön hyväksymien periaatteiden mukaisesti ei voida rajoittaa vapautta säästyä uskontoa tai sen omaksumista koskevalta pakottamiselta taikka vanhempien ja huoltajien vapautta varmistaa uskonnollinen ja moraalinen opetus. Muunlaiseen uskonnon- ja vakaumuksenvapautta koskevan oikeuden ilmaisuun on sovellettava vain sellaisia rajoituksia, joista on säädetty laissa ja jotka ovat tarpeen yleisen turvallisuuden, järjestyksen, terveyden tai moraalin taikka muiden ihmisten perusoikeuksien ja -vapauksien suojelemiseksi⁽¹⁾. Samanaikaisesti rajoituksia on tulkittava tiukasti ja niiden on oltava suorassa yhteydessä ja oikeassa suhteessa muiden ihmisten suojeltuihin oikeuksiin, ja niissä on saavutettava oikea tasapaino. Sen vuoksi suuntaviivoissa olisi korostettava oikeasuhteisuuden vaatimusta.

Ilmaisunvapaus

- g) Vaikka uskonnon- ja vakaumuksenvapaus sekä ilmaisunvapaus ovat toisiaan tukevia oikeuksia, silloin kun näitä kahta oikeutta käytetään toisiaan vastaan, EU:n olisi pidettävä mielessä, että nykyaikaiset tiedotusvälineet mahdollistavat kulttuurien ja uskontojen läheisemmän yhteyden. Sen vuoksi on ryhdyttävä toimiin, jotta ilmaisunvapauden käyttö arvostelu- ja erityisesti pilkkatarkoituksessa ei synnyttäisi kulttuurienvälistä väkivaltaa. EU:n olisi tässä yhteydessä autettava vähentämään tällaisia jännitteitä esimerkiksi edistämällä keskinäistä ymmärtämystä ja vuoropuhelua ja tuomittava yksiselitteisesti kaikenlaiset väkivallanteot, joita toteutetaan tällaisten puheiden vuoksi, ja sen olisi päättäväisesti vastustettava kaikkia pyrkimyksiä kriminalisoida uskonnollisiin näkökohtiin liittyvä sananvapaus, esimerkiksi kun kyseessä ovat jumalanpilkkalait.

Uskonnon- ja vakaumuksenvapauden kollektiivinen ulottuvuus

- h) Suuntaviivoissa olisi korostettava, että oikeus tunnustaa uskontoaan tai uskoaan yksin tai yhdessä muiden kanssa on erottamaton osa jokaisen henkilön uskonnon- ja vakaumuksenvapautta. Tähän sisältyy:
- vapaus harjoittaa uskontoa ja kokoontua uskonnon tai vakaumuksen johdosta sekä perustaa ja ylläpitää tiloja ja uskonnonharjoituspaikkoja näitä tarkoituksia varten;
  - vapaus olla osallistumatta uskonnolliseen toimintaan ja tilaisuuksiin;
  - vapaus perustaa ja ylläpitää asianmukaisia uskonnollisia, tiedotusvälineisiin liittyviä, koulutuksellisia ja yhteiskunnallisia instituutioita sekä hyväntekeväisyysjärjestöjä ja humanitaarisia instituutioita;
  - vapaus hakea ja vastaanottaa vapaaehtoista rahoitusta ja muuta tukea yksityishenkilöiltä ja instituutioilta;
  - vapaus kouluttaa, nimittää, valita tai nimittää virkaan asianmukaiset johtajat uskonnon tai vakaumuksen vaatimusten ja normien perusteella;
  - vapaus järjestää ja ylläpitää viestintää yksityishenkilöiden ja yhteisöjen kanssa uskontoa ja vakaumusta koskevissa asioissa kansallisella ja kansainvälisellä tasolla; vastaavasti suuntaviivoissa olisi otettava huomioon, että oikeutta harjoittaa uskontoa yhdessä muiden kanssa (minkä yhteydessä on aina kunnioitettava ihmisten yksilönvapauksia) ei tulisi tarpeettomasti rajoittaa virallisiin uskonnonharjoituspaikkoihin ja että EU:n tulisi tuomita kaikenlainen kohtuuton kokoontumisvapauden rajoittaminen; suuntaviivoissa olisi korostettava, että valtioilla on velvollisuus pysyä puolueettomana ja riippumattomana uskonnollisia ryhmiä kohtaan myös silloin, kun kyseessä on symbolinen tai taloudellinen tuki.
- i) Sekularismi, joka määritellään uskonnollisten ja poliittisten elinten tiukaksi erillään pitämiseksi, merkitsee, että torjutaan kaikenlainen uskonnollinen vaikutus valtion toimintaan tai kaikenlainen julkinen puuttuminen uskonnollisiin asioihin, paitsi jos tämä on tarpeen turvallisuutta ja yleistä järjestystä koskevien sääntöjen ylläpitämisen vuoksi (mukaan lukien toisten vapauksien kunnioittaminen), ja että taataan kaikille – uskoville, agnostikoille ja ateisteille – yhtäläinen omantunnonvapaus.

⁽¹⁾ YK:n julistuksen uskontoon tai uskoon perustuvan kaikkinaisen suvaitsemattomuuden ja syrjinnän poistamisesta 1 artiklan 3 kohta, A/RES/36/55.

Torstai 13. kesäkuuta 2013

Rekisteröintivaatimukset

- j) EU:n olisi puututtava asiaan, jos uskonnollisia tai vakaumuksellisia järjestöjä koskevat rekisteröintivaatimukset rajoittavat kohtuuttomasti uskonnon- ja vakaumuksenvapautta. Rekisteröintiä ei saisi pitää edellytyksenä uskonnon- ja vakaumuksenvapautta koskevan ihmisoikeuden toteuttamiselle, koska tällainen oikeus ei voi olla riippuvainen hallinnollisista tai oikeudellisista vaatimuksista. EU:n olisi vaadittava kaikenlaisten lainsäädännöllisten toimien, kuten henkilön uskonnon pakollinen rekisteröinti virkatodistuksiin, poistamista, jos tällä lainsäädännöllä syrjitään henkilöitä, joilla on ei-uskonnollinen vakaumus tai jotka ovat vaihtaneet uskontoaan tai vakaumustaan.

Koulutus

- k) Kansainvälisesti hyväksytyjen vaatimusten mukaisesti lapsen vanhemmilla tai laillisilla holhoajilla on oikeus varmistaa, että heidän lapsensa saavat sellaista uskonnollista tai moraalista opetusta, joka vastaa heidän omaa vakaumustaan, ja lasta ei voida pakottaa uskonnolliseen tai vakaumukselliseen opetukseen, jos lapsen vanhemmat tai huoltajat vastustavat sitä. Lisäksi toimintaa ohjaavana periaatteena on aina pidettävä lapsen etua. Vanhempien oikeuteen tarjota lapsilleen uskonnollista ja ei-uskonnollista vakaumustaan vastaavaa opetusta sisältyy oikeus olla suostumatta valtiollisten tai valtioista riippumattomien toimijoiden aiheuttamaan puuttumiseen lasten opetukseen tavalla, joka ei vastaa heidän uskonnollista tai ei-uskonnollista vakaumustaan. Suuntaviivoissa olisi korostettava näitä uskonnon- ja vakaumuksenvapauden näkökulmia ja niillä olisi myös varmistettava julkisen opetuksen sekularisointi, ja EU:n edustustojen olisi ryhdyttävä asianmukaisesti toimiin, jos mainittua periaatetta rikotaan.

Perhe- ja sosiaalioikeus

- l) EU:n olisi kiinnitettävä erityisesti huomiota uskontoon tai vakaumukseen perustuvaan syrjintään perhe- ja sosiaalioikeuden alalla kolmansissa maissa ja erityisesti muttei pelkästään avioliittoa ja lapsen huoltoa koskevien oikeuksien yhteydessä.

Oikeus kieltäytyä asepalveluksesta omantunnon syistä

- m) Suuntaviivoihin olisi sisällytettävä myös oikeus kieltäytyä asepalveluksesta omantunnon syistä, joka on perusteltu tapa käyttää oikeutta ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapauteen. EU:n olisi kehotettava valtioita, joissa on pakollinen asepalvelus, tarjoamaan vaihtoehtoinen siviilipalvelumahdollisuus, joka on yleisen edun mukainen mutta ei rangaistuksen luonteinen, ja luopumaan rangaistusten, myös vankeusrangaistusten, määräämisestä henkilöille, jotka omantunnon syistä kieltäytyvät suorittamasta asepalvelusta.

Turvapaikka-asiat

- n) EU:n olisi kannustettava kolmansia maita vastaanottamaan pakolaisia, joita vainotaan uskonnon tai vakaumuksen vuoksi, ja tarjoamaan turvapaikka erityisesti sellaisille pakolaisille, joita uhkaa kuolema tai väkivalta. EU:n jäsenvaltioiden olisi tehokkaammin vastaanotettava pakolaisia, joita vainotaan uskonnon tai vakaumuksen vuoksi.

Tuki kansalaisyhteiskunnalle ja sen osallistuminen

- o) Tuki erilaisille kansalaisjärjestöille, myös ihmisoikeusjärjestöille sekä uskonnollisille ja vakaumukseen perustuville ryhmille, ja niiden osallistuminen suuntaviivojen täytäntöönpanoon on äärimmäisen tärkeää uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämiseksi ja suojelemiseksi. Sen vuoksi EU:n edustustojen ihmisoikeuksien yhteyspisteiden olisi pidettävä jatkuvasti yhteyttä näihin järjestöihin, jotta asianomaisissa maissa syntyvät uskonnon- ja vakaumuksenvapauden liittyvät ongelmat voidaan tunnistaa mahdollisimman varhain.

Seuranta ja arviointi

- p) Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan alaisuudessa toimivan Euroopan ulkosuhdehallinnon vastuulla on varmistaa, että uskonnon- ja vakaumuksenvapauttilannetta maailmassa seurataan ja arvioidaan asianmukaisesti ja jatkuvasti. Lisäksi EU:n vuosikertomukseen ihmisoikeuksista maailmassa olisi tätä varten edelleen sisällytettävä osio sekä asiaa koskevia parannusehdotuksia. Uskonnon- ja vakaumuksenvapauden alan tilanteen seuraamisen pitäisi olla yksi keskeisistä ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin liittyvistä näkökohdista EU:n suhteissa

Torstai 13. kesäkuuta 2013

kolmansiin maihin etenkin Euroopan naapuruuspolitiikassa. Tämä olisi otettava huomioon kaikissa sopimuksissa ja myös tietojen tarkastelua ja raportointia koskevissa asiakirjoissa. Ihmisoikeuksista vastaavan EU:n erityisedustajan olisi kaikessa toiminnassaan kiinnitettävä erityistä huomiota kysymyksiin, jotka liittyvät uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämiseen ja suojeeluun, ja hänellä olisi oltava näkyvä rooli tämän vapauden edistämisessä EU:n ulkosuhteissa. Erityisedustajan olisi myös pidettävä yhteyttä Euroopan parlamenttiin ja sen asianomaisiin valiokuntiin huolenaiheisiin ja saavutettuun edistykseen liittyen, ja hänen olisi myös oltava yhteydessä asianomaisiin kansalaisjärjestöihin.

- q) Olisi hyväksyttävä joukko välineitä, jotka koskevat EU:n suuntaviivojen seurantaa, arviointia ja tukemista. Siinä olisi keskityttävä toiminnallisiin välineisiin, jotta voitaisiin ottaa entistä paremmin huomioon suuntaviivoissa mainitut ensisijaiset toiminta-alueet, ja siinä pitäisi erityisesti
- esittää yksityiskohtainen tilannearviota koskeva tarkistusluettelo, jonka avulla tilannetta voidaan seurata ja valvoa uskonnon- ja vakaumuksenvapautta koskevan oikeuden osalta asianomaisessa maassa edistyksen tai taantumisen havaitsemiseksi;
  - edellyttää, että EU:n edustustojen päälliköt tiedottavat säännöllisesti uskonnon- ja vakaumuksenvapautteen liittyvistä kysymyksistä ja antavat yksityiskohtaisia tilannearvioita, kertovat uskonnon- ja vakaumuksenvapauden loukkauksista ja tämän vapauden puolustajien tai muiden henkilöiden kokemasta sorrosta sekä tuovat esiin erityistapauksia, joissa oikeutta uskonnon- ja vakaumuksenvapautteen on selvästi loukattu; nämä EU:n edustustojen päälliköiden kertomukset olisi standardoitava mahdollisimman pitkälle, jotta niitä voidaan vertailla;
  - korostaa konkreettisia toimia kansainvälisillä foorumeilla tai kehitysyhteistyötoimissa, joilla on ollut keskeinen asema uskonnon- ja vakaumuksenvapautta koskevan oikeuden suojelemisessa ja edistämisessä, mukaan lukien onnistunut toiminta yksittäisissä uskontoon tai vakaumuksen perustuvissa syrjinnän tai vainon tapauksissa (yksilöt, ryhmät, vähemmistöt, instituutiot);
  - muistuttaa, että on monia mahdollisuuksia antaa tukea uskonnon tai vakaumuksen vuoksi syrjintää tai vainoa kokeville, ja uhreja voidaan esimerkiksi kutsua EU:n toimielimiin kertomaan tilanteestaan.

Tämä välineiden joukko (kiertokirje) olisi laadittava sidosryhmiä kuullen, ja sen olisi oltava valmis ennen vuoden 2013 loppua.

Ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden käyttö

- r) EU:n ulkoisen toiminnan rahoitusvälineitä olisi käytettävä sekä kannustimina että pelotteina (esim. varojen jäädyttäminen) tietyssä maassa, koska uskonnon- ja vakaumuksenvapaus on olennainen osa maan koko ihmisoikeustilanteen arviointia. Jos ihmisoikeustilanne, mukaan lukien uskonnon- ja vakaumuksenvapaus, heikentyy vakavasti, EU:n olisi sovellettava voimassa olevia ihmisoikeuslausekkeita unionin ulkoisissa sopimuksissa kyseisen valtion kanssa. Ihmisoikeuslausekkeiden käytön EU:n ulkoisissa sopimuksissa olisi oltava sitovaa, ja ne olisi sisällytettävä järjestelmällisesti kaikkiin EU:n kolmansien maiden kanssa tekemiin sopimuksiin, kuten parlamentti on jo useasti todennut.

EU:n toiminta monenvälisillä foorumeilla

- s) EU:n olisi jatkettava aloitteitaan eri monenvälisillä foorumeilla uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämiseksi ja suojelemiseksi. EU:n olisi tarvittaessa ja pyydettyä avustettava kolmansia maita uskonnon- ja vakaumuksenvapautta edistävän ja suojelevan lainsäädännön laadinnassa.

Arviointi

- t) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 36 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentin tulisi osallistua suuntaviivojen täytäntöönpanon arviointiin, joka olisi tehtävä viimeistään kolme vuotta suuntaviivojen voimaantulon jälkeen. Arvioinnin olisi perustuttava analyysiin, jossa selvitetään EU:n toimintaa konkreettisissa tilanteissa, jotka koskevat uskonnon- ja vakaumuksenvapauden rikkomista kolmansissa maissa. Euroopan parlamentille olisi säännöllisesti tiedotettava EU:n edustustojen havaitsemista huolenaiheista tai kehityksestä. Parlamentin asianomaisten valiokuntien on saatava yksityiskohtaista tietoa.

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen neuvostolle sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle ja tiedoksi komissiolle.